

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obžalovaného **M. A. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 12. januára 2016, **o sťažnostiach obžalovaných T. K., P. B., M. B. a D. O.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 09. decembra 2005, sp. zn. BB – 3T 17/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obžalovaných T. K., P. B., M. B. a D. O. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e :

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 09. decembra 2015, sp. zn. BB – 3T 17/2015 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. v bode I. žiadosti obžalovaných T. K., P. B., M. B. a D. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, v bode II. podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. písomný sľub obžalovaných neprijal a v bode III. podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. väzbu obžalovaných dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovanými nenahradil.

Proti tomuto uzneseniu včas podali sťažnosti obžalovaní T. K., P. B., M. B. a D. O..

V písomnom odôvodnení podanej sťažnosti prostredníctvom obhajcu obžalovaný T. K. namietol, že napadnuté uznesenie nie je konzistentné s predchádzajúcim rozhodnutím prvostupňového súdu z 11. septembra 2015, sp. zn. BB – 3T 17/2015, ktorým bol prepustený z väzby na slobodu a ktoré bolo na podklade riadneho opravného prostriedku prokurátora

Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. septembra 2015, sp. zn. 2 Tost 32/2015. Zároveň nie je konzistentné ani s rozhodnutím vo veci samej, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a osem mesiacov. V podrobnostiach poukázal na odôvodnenie citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu, podľa ktorého pokiaľ prvostupňový súd nedospeje k relevantnému záveru o vine či nevine obžalovaného, nie je možné súdiť na výnimočné okolnosti, ktoré by zásadne menili jeho postavenie a mali vplyv na úvahy o trvaní dôvodov väzby. Z tohto dôvodu pokiaľ bol uznaný za vinného v nepomerne menšom rozsahu, než navrhovala obžaloba, bola prekonaná prekážka brániaca vyhovieť jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Poukázal aj na faktickú stránku veci spočívajúcu v trvaní jeho väzby od 02. novembra 2013, pričom mu bol prvostupňovým rozsudkom uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a osem mesiacov, a teda do vykonania uloženého trestu mu zostáva cca šesť mesiacov. So zreteľom na skutočnosť, že väzba nemá mať sankčnú povahu a nemá plniť ani výchovnú funkciu, má za to, že so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu spočívajúce vo výške zvyšku trestu, ktorý má vykonať, dôvody väzby u neho pominuli.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Obžalovaný P. B. v písomnom odôvodnení podanej sťažnosti prostredníctvom obhajcu poukázal na dĺžku väzby, ktorú doposiaľ vykonal, rozsah a povahu trestnej činnosti, z ktorej bol oproti obžalobe uznaný (hoc neprávoplatne) za vinného a výšku trestu, ktorý mu bol uložený, ktoré podľa jeho názoru zoslabujú materiálne podmienky väzby. Podľa neho doposiaľ vykonaná väzba je pre neho dostatočnou výstrahou, aby v trestnej činnosti v budúcnosti už nepokračoval, a zdôraznil, že súdne trestaný doposiaľ nebol, žiaden iný trestný čin podobnej povahy ako ten, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba nespáchal a neexistujú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu z jeho konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto v súčasnom štádiu trestného stíhania dôvod väzby u neho pominuli.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. V prípade, ak by najvyšší súd však dospel k záveru, že dôvod väzby u neho i naďalej trvá, alternatívne navrhol, aby túto nahradil náhradnými inštitútmi väzby uvedenými v § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Obžalovaní M. B. a D. O. v písomnom odôvodnení podanej sťažnosti prostredníctvom obhajcu namietli, že v posudzovanej veci neexistujú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu z ich konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a tie, ktoré prvostupňový súd v napadnutom uznesení uviedol, sú len opätovnou fikciou súdu. Ako obžalovaný T. K., aj oni poukázali na rozhodnutie najvyššieho súdu z 23. septembra 2015, sp. zn. 2 Tost 32/2015, v odôvodnení ktorého tento vyslovil, že pokiaľ prvostupňový súd nedospeje k relevantnému záveru o vine, či nevine obžalovaných, nie je možné súdiť výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by zásadne menili postavenie obžalovaných a menili úvahy o ich väzobných dôvodoch. Za výnimočné okolnosti prípadu by bolo pritom možné považovať také, ktoré sa dotýkajú osoby obvineného alebo osobitosti povahy prerokúvaného prípadu. Podľa ich názoru za takéto výnimočné okolnosti prípadu je možné považovať to, že prvostupňový súd ich oslobodil z dvoch skutkov, ktorých spáchanie im obžaloba kládla za vinu a najprísnejší skutok, ktorý im bol kladený za vinu súd oproti obžalobe právne posúdil z obzvlášť závažného zločinu na zločin, proti čomu podali odvolanie.

Z týchto dôvodov s poukazom na ustanovenia § 76 ods. 1 a čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky navrhli, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ich z väzby na slobodu.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosti, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosti obžalovaných nie sú dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 05. mája 2015 na špecializovaný trestný súd, okrem iných osôb, na T. K., P. B., M. B. a D. O. obžalobu.

Na obžalovaného T. K. v bode 1/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 12/ pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., v bode 14/ pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák.,

na obžalovaného P. B. v bode 1/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 4/ pre zločin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. ku § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., v bode 5/ pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., v bode 12/ pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.,

na obžalovaného M. B. v bode 1/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 4/ pre zločin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. ku § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., v bode 5/ pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., v bode 12/ pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.
a

na obžalovaného D. O. v bode 1/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 4/ pre zločin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. ku § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., v bode 5/ pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a v bode 12/ pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 04. decembra 2015, sp. zn. BB – 3T 17/2015 boli menovaní uznaní za vinných nasledovne.

T. K. v bode 11/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., P. B. v bode 5/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194

ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., v bode 11/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., M. B. v bode 5/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., v bode 11/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a D. O. v bode 5/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. a v bode 11/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za to im boli uložené nasledovné tresty.

T. K. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

P. B. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 2 (dva) mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

M. B. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

D. O. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a s použitím nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 uverejneného pod č. 428/2012 Z na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 2 (dva) mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši sp. zn. 8 T 62/2013 zo dňa 15. júna 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu

v Banskej Bystrici sp. zn. 3 To 106/2015 zo dňa 7. októbra 2015 vo výroku o treste, ktorý bol uložený D. O., ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

Naproti tomu boli obžalovaní T. K., P. B., M. B. a D. O. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 67/13/100-716 zo 04. mája 2015 pre skutok podľa obžaloby v bode 1/ právne posúdený ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Obžalovaní P. B., M. B. a D. O. boli podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 67/13/100-716 zo 04. mája 2015 pre skutok podľa obžaloby v bode 4/ právne posúdený ako zločin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Obžalovaný T. K. bol podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 67/13/100-716 zo 04. mája 2015 pre skutok podľa obžaloby v bode 14/ právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., v bode 15/ právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V dôsledku odvolaní obžalovaných a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podaného v neprospech týchto obžalovaných voči výrokom o vine a treste, ako i voči oslobodzujúcim výrokom, ktoré sa ich dotýkajú, rozsudok nenadobudol právoplatnosť.

Obžalovaný T. K. bol do väzby vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. novembra 2013, sp. zn. Tp 99/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Tost 38/2013, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba mu začala plynúť 20. novembra 2013 od 14.42 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Obžalovaní P. B., M. B. a D. O. boli vzatí do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 05. júla 2013, sp. zn. Tp 48/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2013, sp. zn. 1 Tost 24/2013, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba u P. B. začala plynúť 02. júla 2013 od 05.15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Košiciach, u M. B. 02. júla 2013 od 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave a u D. O. začala plynúť 02. júla 2013 od 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

V priebehu trestného stíhania boli na podklade návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 03. júla 2014, sp. zn. VII/1 Gv 67/13/1000-419 uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. júla 2014, sp. zn. Tp 48/2013 dôvody väzby obžalovaných zúžené len na § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. u obžalovaného T. K. a na § 71 ods. 1 písm. c/ u obžalovaných P. B., M. B. a D. O.

Ostatným rozhodnutím z 23. septembra 2015, sp. zn. 2 Tost 32/2015 o väzbe obžalovaných, na ktoré obžalovaní v podaných sťažnostiach poukazujú, najvyšší súd v bode I. podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. septembra 2015, sp. zn. BB – 3T 17/2015, v bode II. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obžalovaných o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, v bode III. podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. obžalovaným dohľad probačného a mediačného úradníka neuložil a v bode IV. podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomné sľuby obžalovaných T. K., M. B. a D. O. neprijal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného konštatoval, že prvostupňovým súdom zistené pretrvávajúce dôvody väzby u obžalovaných je relevantné, avšak sa nestotožnil s jeho názorom o existencii výnimočných okolností prípadu v zmysle § 80 ods. 2 predposledná veta Tr. por., ktoré by zásadne menili postavenie obžalovaných a menili úvahy o ich väzobných dôvodoch, ktorých trvanie napokon nespochybnil ani samotný Špecializovaný trestný súd, ktorý však dospel k záveru, že ich možno nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

S poukazom na rozhodovacia prax najvyššieho súdu zároveň vyslovil názor, že so zreteľom na závažnosť posudzovanej trestnej činnosti nie je možné nahradiť väzobný dôvod postupom podľa § 80 ods. 1 písm. c/ alebo aj b/ Tr. por. z dôvodu, že chýbajú výnimočné okolnosti prípadu najmä na strane obžalovaných a za výnimočné okolnosti nie je možné považovať len prosté plynutie času, či úvahy súdu o jeho zámeroch pri meritórnom rozhodovaní, ale skutočnú a zreteľnú zmenu v osobách obžalovaných, v ich správaní, ktoré dávajú záruku, že dohľad probačného a mediačného úradníka, resp. sľub obžalovaného bude postačujúci na zabránenie ďalšieho protiprávneho konania a zaistí i dostavenie sa obžalovaného na každé predvolanie.

Výslovne uviedol, že za výnimočné okolnosti prípadu by bolo možné považovať také okolnosti, ktoré sa dotýkajú osoby obvineného alebo osobitosti povahy prerokúvaného prípadu, nie však úvahy súdu o jeho budúcom posudzovaní obžaloby a skutkov v nej uvedených týkajúcich sa jednotlivých obžalovaných, ktoré v prerokúvanom prípade nespôsobuje žiadne výnimočné okolnosti.

Svoje úvahy v tomto smere zakončil tým, že dĺžku trvania väzby u páchatel'ov závažného zločinu a v rámci nej dĺžku trvania väzby v prípravnom konaní i konaní pred súdom nepovažoval za výnimočnú okolnosť prípadu.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa ods. 3

Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

písm. b/ obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia a súd považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

písm. c/ s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval Špecializovaný trestný súd, keď dospel k záveru, že v posudzovanej veci aj v súčasnom štádiu trestného stíhania dôvodnosť podozrenia, že obžalovaní mali spáchať skutky v čase a spôsobom uvedeným vo výroku jeho skôr citovaného neprávoplatného rozsudku trvá aj naďalej, ako aj dôvody väzby, pre ktoré sa obžalovaní nachádzajú vo väzbe.

Logicky pritom vychádzal jednak z dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení svojho doposiaľ neprávoplatného rozsudku, ako i zo skutočností, na ktoré bolo poukázané v napadnutom rozsudku, ale aj v predchádzajúcich uzneseniach o väzbe obžalovaných.

Navyše je potrebné uviesť, že nič na tomto závere nemenia ani sťažnostné námietky obžalovaných, keďže rozsudok, ktorým boli uznaní za vinných z konkrétnych i keď oproti podanej obžalobe z miernejších trestných činov, a spod niektorých boli oslobodení, nie je právoplatný. Ako už najvyšší súd skôr uviedol, okrem obžalovaných podal voči jeho výrokom o vine, treste a oslobodzujúcim výrokom odvolanie aj prokurátor, a to v ich neprospech. Keďže najvyšší súd bol v tomto konaní oprávnený preskúmať posudzovanú vec len z hľadiska § 192 ods. 1 Tr. por., avšak nie aj z hľadiska § 317 ods. 1 Tr. por., len poznamenáva, že odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaných so zreteľom na ustanovenie § 327 ods. 2 Tr. por. v odvolacom konaní nevylučuje zmenu rozsudku prvostupňového súdu v neprospech obžalovaných a to aj z pohľadu skutočností, ktorými podané sťažnosti odôvodnili. Za toho stavu preto námietky obžalovaných opreté len o miernejšie právne posúdenie ich konania oproti podanej obžalobe, oslobodení spod obžaloby pre niektoré skutky, výšku uložených trestov odňatia slobody a dĺžku ich väzby, nemožno považovať za skutočnosti zoslabujúce materiálne podmienky väzby alebo skutočnosti zakladajúce výnimočné okolnosti prípadu. Najvyšší súd už vo svojom prechádzajúcom rozhodnutí v tomto smere vyslovil, že za výnimočné okolnosti prípadu by bolo možné považovať len také okolnosti, ktoré sa dotýkajú osoby obvineného alebo osobitosti povahy prerokúvaného prípadu, ktoré však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V súlade so stavom veci a zákonom sú aj výroky v bodoch II. a III. napadnutého uznesenia, pretože v posudzovanom prípade vzhľadom na skutočnosti výstižne uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, nemožno považovať náhradné inštitúty väzby uvedené v § 80 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. za dostatočné a prijať ich.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 12. januára 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojteľová